

ỦY BAN NHÂN DÂN QUẬN 10
TRƯỜNG TIỂU HỌC VÕ TRƯỜNG TOẢN

VĂN BẢN
ĐỌC MỞ RỘNG

THÁNG THỨ NHẤT

TUẦN 1: TRUYỆN VỀ TRƯỜNG HỌC

Người thầy cũ

Giữa cảnh nhộn nhịp của giờ ra chơi, từ phía cổng trường bỗng xuất hiện một chú bộ đội. Chú là bố của Dũng. Chú tìm đến lớp của con mình để chào thầy giáo cũ.

Vừa tới cửa lớp, thấy thầy giáo bước ra, chú vội bỏ mũ, lễ phép chào thầy. Thầy nhắc kính, chớp mắt ngạc nhiên. Chú liền nói:

Thưa thầy, em là Khánh, đưa học trò năm nào trèo cửa sổ lớp bị thầy phạt đấy ạ!

Thầy giáo cười vui vẻ:

- À, Khánh! Thầy nhớ ra rồi. Nhưng... hình như hôm ấy thầy có phạt em đâu!
- Vâng, thầy không phạt. Nhưng thầy buồn. Lúc ấy, thầy bảo: "Trước khi làm việc gì, cần phải nghĩ chú! Thôi, em về đi, thầy không phạt em đâu."

Giờ ra chơi đã hết. Dũng xúc động nhìn theo bố đang đi ra phía cổng trường rồi lại nhìn khung cửa sổ lớp học. Em nghĩ: bố cũng có lần mắc lỗi, thầy không phạt, nhưng bố nhận đó là hình phạt và nhớ mãi. Nhớ để không bao giờ mắc lại nữa.

Phong Thu

Khu rừng ngày khai trường

Đầu năm học mới, muông thú trong khu rừng náo nức đón ngày khai trường. Vì mỗi loài có cách sinh sống khác nhau nên lớp học phải rải rác khắp khu rừng: lớp học trong ao, lớp học trên cây, lớp học trên mặt đất, lớp học dưới hang,... Vì bố mẹ bận đi kiếm mồi nên các bạn thú con phải tự đi học. Cá học cách không ăn nhầm mồi câu. Giun đất học cách đào cho đất tơi mềm, xốp, giúp ích cho bác nông dân. Hươu cao cổ học cách cúi đầu xuống để uống nước dưới chân. Lạc đà học cách nhịn khát trên sa mạc. Kiến học cách tha mồi lớn hơn thân mình.

Riêng dơi và cú mèo, tôi mới học vì chúng học cách bay trong bóng đêm. Ve sầu đã đi học hát từ mùa hè. Cóc, ếch, nhái, ễnh ương chờ khi nào có mưa mới đi học hòa tấu.

Bầy thục con gọi mãi mới thấy gấu ra cửa hang. Gấu buồn bã:

- Mình không đi học đâu, vì mình chỉ học được ba tháng thì đến mùa ngủ đông rồi.

Các bạn hứa:

- Chúng mình sẽ chép bài giúp bạn. Nhưng bạn phải tự làm bài tập đấy.

Gấu mừng quýnh, vội vàng chạy đi học cùng các bạn.

Theo Lưu Thị Lương

Lớp học của sóc nâu

Lớp học của sóc nâu nằm giữa rừng thông. Sóc nâu và các bạn thường học hát cùng tiếng gió rì rào và học đếm bằng những quả thông thơm phức.

Thầy giáo sóc đã luống tuổi. Thầy là người xây dựng lớp học hạnh phúc trong rừng cho những chú sóc nhỏ đáng yêu. Lớp học của thầy luôn đầy ắp các câu chuyện cổ hấp dẫn, các bài toán hay và bài tập chuyên cànht thú vị.

Sóc nâu bé nhất lớp nên luôn được thầy quan tâm. Sóc nâu thích nhất la nhung bu6i tral nghiem mang ten "Kể chuyện cùng các vì sao". Cả lớp ngồi thành vòng tròn trên thảm lá thông, kể chuyện và chờ những ngôi sao lấp lánh thấp sáng bầu trời. Thầy gico thuang golsce noutingolgan mình và cất giọng di dỏm: - Người bạn bề nhỏ ở ngay đây rồi! Các em đã sẵn sàng để chia sẻ câu chuyện của mình chưa? Ngày nào sóc nâu cũng dậy sớm và náo nức chờ đến giờ đi học, Sóc nâu thích đến lớp vì ở đó có thầy giáo sóc ân cần, dịu dàng và các bạn sóc nhỏ thân thương.

Huỳnh Ngọc Bảo Hàn

Ngày gặp lại

Chi mở tung cửa sổ đón những tia nắng đầu thu. Thế là hết hè rồi. Ngày mai bắt đầu năm học mới.

Có tiếng gọi ngoài cổng. Chi nhìn ra, thấy Sơn giờ chiếc điều rất xinh, vậy rồi rút:

- Cho cậu này.

Chi mừng rỡ chạy ra. Sơn về quê từ đầu hè, giờ gặp lại, hai bạn có bao nhiêu chuyện. Sơn kể ở quê, cậu được theo ông bà đi trồng rau, câu cá. Chiều chiều, cậu thường cùng bạn thả điều. Khi điều lên cao, cậu nằm lăn ra bãi cỏ ngắm trời. Cánh điều đứng im như ngủ thiếp đi trên bầu trời xanh.

Nhìn Sơn đen nhẻm, mắt lấp lánh khi kể chuyện, Chi chợt thấy buồn:

- Tớ chẳng được đi đâu.

- Nhưng mẹ tớ bảo cậu biết đi xe đạp rồi.

- Ủ, tớ ở nhà tập xe thôi.

- Thế cậu được đạp xe đi khắp nơi mà.

Chi cười:

- Ừ nhỉ.

Thế là Chi kể bố dạy Chi đi xe đạp. Bây giờ, Chi đã đạp xe bon bon. Con đường quen thuộc bỗng trở nên mới mẻ.

Cứ thế, hai bạn thi nhau kể những trải nghiệm mùa hè.

Ngày mai đi học rồi, nhưng mùa hè chắc sẽ theo các bạn vào lớp học.

Minh Dương

TUẦN 2: VĂN BẢN THÔNG TIN VỀ TRƯỜNG HỌC

Giờ ra chơi

Giờ ra chơi, sân trường như một bản hòa âm của những tiếng reo vui, của giọng cười trong veo, của những tràng vỗ tay sôi động. Góc trò chơi dân gian đã nghe thấy bước chân rậm rịch của mèo đuổi chuột, thả đĩa ba ba. Những ô nhỏ dành riêng cho ô ăn quan, chuyền thẻ tuy chỉ lạo xạo tiếng rải sỏi, lách cách tiếng đập thẻ xuống nền nhưng cũng khiến cho bao bạn phải xuýt xoa: "Hay quá!"

Bao quanh sân trường, phượng vĩ và bàng xoè tán rộng, khẽ khàng lắng nghe tiếng đọc sách rì rầm, tiếng khúc khích của mấy bạn nhỏ ngồi chuyện trò trên ghế đá, Chóc chóc, những hạt nắng tinh nghịch lại lọt qua vòm lá, lăn tròn trên vai áo trắng tinh khôi.

Phương Hà

Lớp học đầu xuân

Sáng nay, buổi sáng mùa xuân, đẹp thật. Qua các cửa kính của-lớp học, chúng tôi thấy bầu trời xanh, cây cối trong vườn chồi non mơn mẫm. Cửa sổ các nhà đều mở rộng, xếp những chậu cảnh, lá đã xanh ròn. Thầy giáo không cười nhưng trông thầy có vẻ vui, đến nỗi như không còn thấy những vết nhăn sâu trũng chạy dài qua trán thầy nữa. Thầy dạy cách giải một bài toán và chúng tôi thấy thầy hít một cách khoan khoái cái không khí thơm mùi đất ẩm và mùi lá non đang tràn qua các cửa sổ vào từng đợt.

Trong khi thầy giảng bài, chúng tôi nghe thấy tiếng người thợ rèn đập đe ở một phố lân cận. Từ căn nhà trước mặt, vọng ra một tiếng hát ru con. Thầy giáo bỗng dừng giảng bài và lắng nghe. Rồi đưa mắt qua cửa sổ, thầy nói chậm rãi: - Bầu trời tươi tắn, một bà mẹ đang hát, một người thợ đang làm, học trò đang học bài... Thật là những sự tốt đẹp đang hài hòa với nhau! Lớp học ngày đầu xuân vui vẻ lạ thường. Tôi chưa bao giờ thấy có nhiều nụ cười vui vẻ như buổi sáng nay.

Theo A-mi-xi, Hoàng Thiếu Sơn dịch

Trường Võ Thị Sáu

Ngôi trường của em mang tên người nữ anh hùng Võ Thị Sáu. Đứng từ xa nhìn lại, ngôi trường nổi lên những mái ngói đỏ tươi, các phòng học quét vôi màu vàng nhạt nằm san sát bên nhau, nhìn ra mặt đường.

Bước vào cổng trường là thấy ngay một tấm biển có hàng chữ màu trắng: “Trường Tiểu học Võ Thị Sáu” trên nền xanh, trông rất rõ. Nhìn sang bên trái là phòng học của các khối lớp Một, Hai, Ba. Nhìn sang bên phải là phòng học của các khối lớp Bốn, lớp Năm. Dãy phòng ngang nổi hai dãy phòng của các khối là các phòng chức năng.

Sân trường em không rộng lắm nhưng đủ cho học sinh vui chơi và tập thể dục. Trước sân trường sừng sững cột cờ với lá cờ đỏ sao vàng phấp phới tung bay. Trong sân trường có trồng các bồn hoa nhiều loại. Đến mùa hoa nở, hương thơm bay vào lớp đến xao xuyến lòng. Những bông hoa lung linh rập rờn trong nắng sớm. Hai bên sân trường trồng nhiều cây bàng. Những tán lá bàng che mát một khoảng sân.

Trước giờ vào lớp, sân trường nhộn nhịp với tiếng nói cười, trong giờ học lại vang lên khe khẽ tiếng đọc bài từ các lớp và tiếng giảng bài trầm ấm của thầy cô giáo. Giờ ra chơi, sân trường lại nhộn nhịp đông vui. Sau giờ tan học, trường lại im lìm nghỉ ngơi, chỉ còn tiếng lích rích của các loài chim. Em rất yêu quý và tự hào về ngôi trường em.

Theo Minh Châu

Lễ chào cờ đặc biệt

Dưới ánh nắng dịu dịu của buổi sáng thứ Hai, một lễ chào cờ đặc biệt được thầy trò Trường Tiểu học Cát Bì (Hải Phòng) tổ chức để hướng về biển, đảo.

Tại lễ chào cờ, các em học sinh của trường xếp thành hình bản đồ Việt Nam với hai quần đảo lớn: Hoàng Sa và Trường Sa.

Khi nhạc nền Quốc ca vang lên, tất cả thầy cô và học sinh đều hướng về lá Quốc kì thiêng liêng, hát vang giai điệu hào hùng của bài hát.

Sau phần nghi thức, buổi lễ diễn ra sôi nổi với các tiết mục múa hát của học sinh về biển, đảo.

Cuối buổi lễ, thầy Hiệu trưởng kêu gọi toàn trường tiếp tục thi đua dạy tốt, học tốt và tích cực tham gia cuộc thi "Tìm hiểu về biển, đảo quê hương".

Buổi lễ đã để lại ấn tượng khó quên trong lòng các bạn nhỏ.

Minh An (baophapluat.vn)

TUẦN 3: BÀI THƠ VỀ TRƯỜNG HỌC

Ngày khai trường

Sáng đầu thu trong xanh
Em mặc quần áo mới
Đi đón ngày khai trường
Vui như là đi hội.

Gặp bạn cười hớn hở
Đưa tay bắt mặt mừng
Đưa ôm vai bá cổ
Cặp sách dựa trên lưng.

Nhìn các thầy các cô
Ai cũng như trẻ lại
Sân trường vàng nắng mới
Lá cờ bay như reo.

Từng nhóm đứng đo nhau
Thấy bạn nào cũng lớn
Năm xưa bé tí teo
Giờ lớp ba, lớp bốn.

Tiếng trống trường gióng giả
Năm học mới đến rồi
Chúng em đi vào lớp
Khăn quàng bay đỏ tươi.

Nguyễn Bùi Vợi

Ngày đầu tiên đi học
Ngày đầu tiên đi học
Mẹ dắt tay đến trường
Em vừa đi vừa khóc
Mẹ dỗ dành bên em
Ngày đầu tiên đi học
Em mắt ướt nhạt nhòa
Cô vỗ về an ủi

Chao ôi! Sao thiết tha!

Ngày đầu như thế đó,
Cô giáo như mẹ hiền
Em bây giờ cứ ngỡ
Cô giáo là cô Tiên
Em bây giờ khôn lớn,
Bỗng nhớ về ngày xưa
Ngày đầu tiên đi học
Mẹ cùng cô vỗ về.

Viễn Phương

Đi học

Hương rừng thơm đồi vắng,
Nước suối trong thâm thì,
Cọ xoè ô che nắng,
Râm mát đường em đi.

Hôm qua em tới trường,
Mẹ dắt tay từng bước.
Hôm nay mẹ lên nương,
Một mình em tới lớp.

Đường xa em đi về
Có chim reo trong lá,
Có nước chảy dưới khe
Thì thảo như tiếng mẹ.

Trường của em be bé,
Nằm lặng giữa rừng cây.
Cô giáo em tre trẻ,
Dạy em hát rất hay.

Mũ rơm thơm em đội,
Hương cốm chen hương rừng.

Mỗi lần em tới lớp,
Hương theo em tới trường...

Hoàng Minh Chính

Cái trống trường em

Cái trống trường em
Mùa hè cũng nghỉ
Suốt ba tháng liền
Trong năm ngẫm nghĩ.

Buồn không hồ trống
Trong những ngày hè
Bọn mình đi vắng
Chỉ còn tiếng ve?

Cái trống lặng im
Nghiêng đầu trên giá
Chắc thấy chúng em
Nó mừng vui quá!

Kia trống đang gọi:
Tùng! Tùng! Tùng! Tùng!
Vào năm học mới
Giọng vang tung bừng.

Thanh Hào

Em vẽ ngôi trường em

Ngôi trường của em
Ngói hồng rực rỡ
Tùng ô cửa nhỏ
Nhìn ra chân trời

Ngôi trường dễ thương
Đứng bên sườn núi
Có một dòng suối
Lượn qua cổng trường

Ngôi trường yêu thương
Có cây che mát
Có cờ Tổ quốc
Bay trong gió ngàn

Ngôi trường khang trang
Có thầy, có bạn
Em ngồi em ngắm
Ngôi trường của em.

Nguyễn Lâm Thắng

TUẦN 4: BÀI VĂN VỀ TRƯỜNG HỌC

Ngày gặp lại

Chi mở tung cửa sổ đón những tia nắng đầu thu. Thế là hết hè rồi. Ngày mai bắt đầu năm học mới.

Có tiếng gọi ngoài cổng. Chi nhìn ra, thấy Sơn giơ chiếc điều rất xinh, vậy rồi rút:

- Cho cậu này.

Chi mừng rỡ chạy ra. Sơn về quê từ đầu hè, giờ gặp lại, hai bạn có bao nhiêu chuyện. Sơn kể ở quê, cậu được theo ông bà đi trồng rau, câu cá. Chiều chiều, cậu thường cùng bạn thả điều. Khi điều lên cao, cậu nằm lăn ra bãi cỏ ngắm trời. Cánh điều đứng im như ngủ thiếp đi trên bầu trời xanh.

Nhìn Sơn đen nhẻm, mắt lấp lánh khi kể chuyện, Chi chợt thấy buồn:

- Tớ chẳng được đi đâu.

- Nhưng mẹ tớ bảo cậu biết đi xe đạp rồi.

- Ủ, tớ ở nhà tập xe thôi.

- Thế cậu được đạp xe đi khắp nơi mà.

Chi cười:

- Ừ nhỉ.

Thế là Chi kể bố dạy Chi đi xe đạp. Bây giờ, Chi đã đạp xe bon bon. Con đường quen thuộc bỗng trở nên mới mẻ.

Cứ thế, hai bạn thi nhau kể những trải nghiệm mùa hè.

Ngày mai đi học rồi, nhưng mùa hè chắc sẽ theo các bạn vào lớp học.

Minh Dương

Tô-tô-chan - Cô bé ngồi bên cửa sổ

Trường Tô-mô e của thầy hiệu trưởng Kobayashi có phòng học được làm từ những toa tàu đã cũ. Ở đây, học sinh được chọn môn học theo ý thích của mình, được thay đổi chỗ ngồi mỗi ngày, khi học xong bài còn được cô giáo cho đi dạo. Thầy hiệu trưởng Ko-ba-ya-shi luôn khuyến khích các em nói lên điều mình muốn, ông luôn sẵn sàng lắng nghe những ý nghĩ đó.

Thầy còn chăm lo đến từng bữa ăn của học sinh, khuyến khích các em tham gia các hoạt động phát triển thể chất, nhìn ra thế mạnh của từng em và khuyến khích chúng... Nhờ phương

pháp giáo dục "mở" này, học sinh Tô-mô e đều trở thành những người thành đạt trong xã hội.

Trong lời kể ngây thơ của cô bé Tô-tô-chan, thầy hiệu trưởng hiện lên như một người cha nhân từ. Sau này, tác giả đã chia sẻ: "Nếu không học ở Tomoe, nếu không được gặp thầy Ko-ba-ya-shi, có lẽ tôi đã là một người mang đầy mặc cảm tự ti với cái mác 'đứa bé hư' mà mọi người gán cho".

Tác giả Kuroyanagi Tetsuko
Trích nguồn từ trang Review sách

Lời hứa

Tốt-tô-chan muốn nói với thầy Hiệu trưởng quyết tâm của em sau nhiều ngày suy nghĩ. Thế là em ngồi đối diện với thầy, nghiêng đầu mỉm cười. Thầy Hiệu trưởng nhìn em, chờ đợi. Em nói một cách chậm rãi, ra vẻ người lớn:

- Sau này lớn lên, em muốn dạy ở trường này. Thực như vậy ạ.

Tốt-tô-chan tưởng thầy Hiệu trưởng sẽ cười, nhưng thầy lại hỏi một cách nghiêm túc:

- Thế em có hứa không?

Hình như ông thật sự muốn em hứa. Tốt-tô-chan gật đầu một cách mạnh mẽ và nói:

- Em xin hứa.

Ánh mắt em đầy quyết tâm. Lúc ấy, em nhớ lại buổi sáng đầu tiên hôm em đến trường Tô-mô-e, còn là một học sinh lớp Một và gặp thầy Hiệu trưởng trong van phong, Ông da kien nhan nghe em ke di th chuyen. Em nghĩ về giọng nói ấm áp của ông khi trò chuyện với em.

Khi em đã hứa xong, thầy Hiệu trưởng mỉm cười. Tốt-tô-chan giơ ngón tay út ra. Thầy Hiệu trưởng cũng làm như vậy. Hai thầy trò ngoắc ngón tay út vào nhau, như một lời nguyện theo kiểu cổ truyền của Nhật Bản.

Thầy cười và Tốt-tô-chan cũng cười một cách tự tin. Em sẽ là: một giáo viên ở trường Tô-mô-e! Thật là tuyệt!

Tác giả Kuroyanagi Tetsuko
Trương Thúy Lan dịch

Thế giới kì diệu của bút

Trong các đồ dùng học tập, gấu thích nhất là các bạn bút. Một sáng Chủ nhật, gấu rủ khi đi xem triển lãm "Thế giới kì diệu của bút". Một thế giới bút hiện ra trước mắt đôi bạn: nào là bút hiển vi, bút ánh sáng, bút có đèn, bút chỉ bảng của thầy giáo, bút điện đài, bút có nhạc... Đầu tiên, đôi bạn đến quầy trưng bày

bút hiển vi. Một vật nhỏ bé, lung linh tự giới thiệu: "Tôi là bút hiển vi, nặng có năm gam, khi quan sát đồ vật có thể phóng to gấp 50 lần. Các cán bộ nông nghiệp thường nhờ tôi quan sát và phân biệt sâu bệnh ngoài đồng ruộng..." Bỗng gấu hít một hơi, hích vào tay khỉ nói:

- Cậu có ngửi thấy gì không?

Khỉ cũng hít hít:

- Đúng là có mùi thơm của hoa quả.

Đôi bạn lần theo mùi thơm đến một quầy trưng bày thì thấy thỏ trắng tay cầm bút đang vẽ quả táo, vẽ chuối tiêu. Hóa ra mùi thơm bay ra từ bút vẽ này.

Khỉ tò mò hỏi thỏ trắng:

- Làm sao cái bút này lại toả ra mùi thơm được? Thỏ trắng giơ cái bút đang cầm lên, giải thích rất rành mạch:

- Ruột của bút chứa loại màu có chất tạo mùi các loại quả. Gấu nuốt nước bọt đánh ực:

- Tớ muốn có một chiếc bút mùi thơm như thế này.

Phỏng theo Truyện đồng thoại trí tuệ

